

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Позднякова Сергія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 39 Закону України „Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом“ від 14 травня 1992 року № 2343–ХІІ у редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Закону України „Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом“ від 22 грудня 2011 року № 4212–VІ та Кодексу України з процедур банкрутства

м. К и ї в
27 лютого 2020 року
№ 43-2(I)/2020

Справа № 3-28/2020(46/20)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Саса Сергія Володимировича – головуючого, доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Позднякова Сергія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 39 Закону України „Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом“ від 14 травня 1992 року № 2343–ХІІ (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 31, ст. 440) у редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Закону України „Про

відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом“ від 22 грудня 2011 року № 4212–VI та Кодексу України з процедур банкрутства.

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Поздняков С.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частині другій статті 8, статті 21, частинам другій, третій статті 22, частині четвертій статті 41, статті 64 Конституції України, положення статті 39 Закону України „Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом“ від 14 травня 1992 року № 2343–XII у редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Закону України „Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом“ від 22 грудня 2011 року № 4212–VI (далі – Закон), які передбачають порядок визнання мирової угоди недійсною, її розірвання та наслідки невиконання мирової угоди, а також Кодексу України з процедур банкрутства (далі – Кодекс).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається таке. Господарський суд Одеської області ухвалою від 5 квітня 2016 року затвердив мирову угоду, укладену між комітетом кредиторів Кредитної спілки „Перше Кредитне Товариство“ (далі – Кредитна спілка), щодо якої здійснювалось провадження про банкрутство, та боржником, припинив дію мораторію на задоволення вимог кредиторів та провадження у справі про банкрутство. У зв'язку з невиконанням боржником своїх зобов'язань за мировою угодою Поздняков С.В., який є одним із кредиторів Кредитної спілки, у квітні 2019 року звернувся до виконавчої служби із заявою про прийняття до виконання зазначеної ухвали Господарського суду Одеської області та відкриття виконавчого провадження. Однак отримав повідомлення про повернення виконавчого документа без прийняття до виконання.

Поздняков С.В. звернувся до суду зі скаргою на дії державного виконавця. Господарський суд Одеської області ухвалою від 14 травня 2019 року відмовив Позднякову С.В. у задоволенні його скарги. Південно-західний апеляційний господарський суд постановою від 30 липня 2019 року скасував зазначену ухвалу з процесуальних підстав, але у задоволенні скарги Позднякова С.В. відмовив. Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного господарського суду постановою від 15 січня 2020 року залишив без змін постанову суду апеляційної інстанції в частині відмови у задоволенні скарги Позднякова С.В. на дії державного виконавця, мотивуючи свою позицію тим, що чинним законодавством України не передбачено примусового виконання ухвали про затвердження мирової угоди у справі про банкрутство.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що внаслідок застосування оспорюваних положень Закону було порушено його право власності. На думку Позднякова С.В., законодавча неврегульованість у Кодексі процедури виконання умов мирової угоди у справі про банкрутство призводить до порушення конституційного права громадян на власність, гарантованого частиною четвертою статті 41 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (частина перша статті 77); конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та

конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункти 5, 6 частини другої статті 55).

Зі змісту постанови Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 15 січня 2020 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі Позднякова С.В., вбачається, що положення Кодексу, щодо неконституційності якого звернувся автор клопотання, в ній не застосовувались.

Аналіз конституційної скарги свідчить про те, що суб'єкт права на конституційну скаргу не зазначив конкретних положень статті 39 Закону, які належить перевірити на відповідність Конституції України.

Крім того, автор клопотання не обґрунтував своїх тверджень щодо невідповідності оспорюваних положень статті 39 Закону Конституції України, а фактично висловив незгоду з правовим регулюванням виконання ухвали про затвердження мирової угоди у справі про банкрутство та результатами правозастосування зазначених положень.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог частини першої, пунктів 5, 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Позднякова Сергія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 39 Закону України „Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом“ від 14 травня 1992 року № 2343–XII у редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Закону України „Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом“ від 22 грудня 2011 року № 4212–VI та Кодексу України з процедур банкрутства на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**